

OPĘTANIE (2) *sb n*

o *prawdopodobnie jasne (tak w opętać); a jasne.*

sg N opętani(e) (1). ◇ I opętanim (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. opętać.

1. *bibl. Wcielenie się złego ducha w człowieka dla opanowania go (1) : Bo inſza ieſt wcielić ſię/ iáko czyni ſzátan/ że ſię w człeká wkrada y w nim przebywa/ co opętánim zowiemy: á inſza ſię ftác człowiekiem CzechEp 159.*

2. *Zajmowanie się, paranie się [czym] (1) : Implicatio, Vwikłanie/ Zámotanie. Implicatio rei familiaris multas parit difficultates, Opętanie goſpodárſtwem wiele przidawa trudności. Mącz 305c.*

Synonim: 2. zamotanie.

Cf OPĘTAĆ